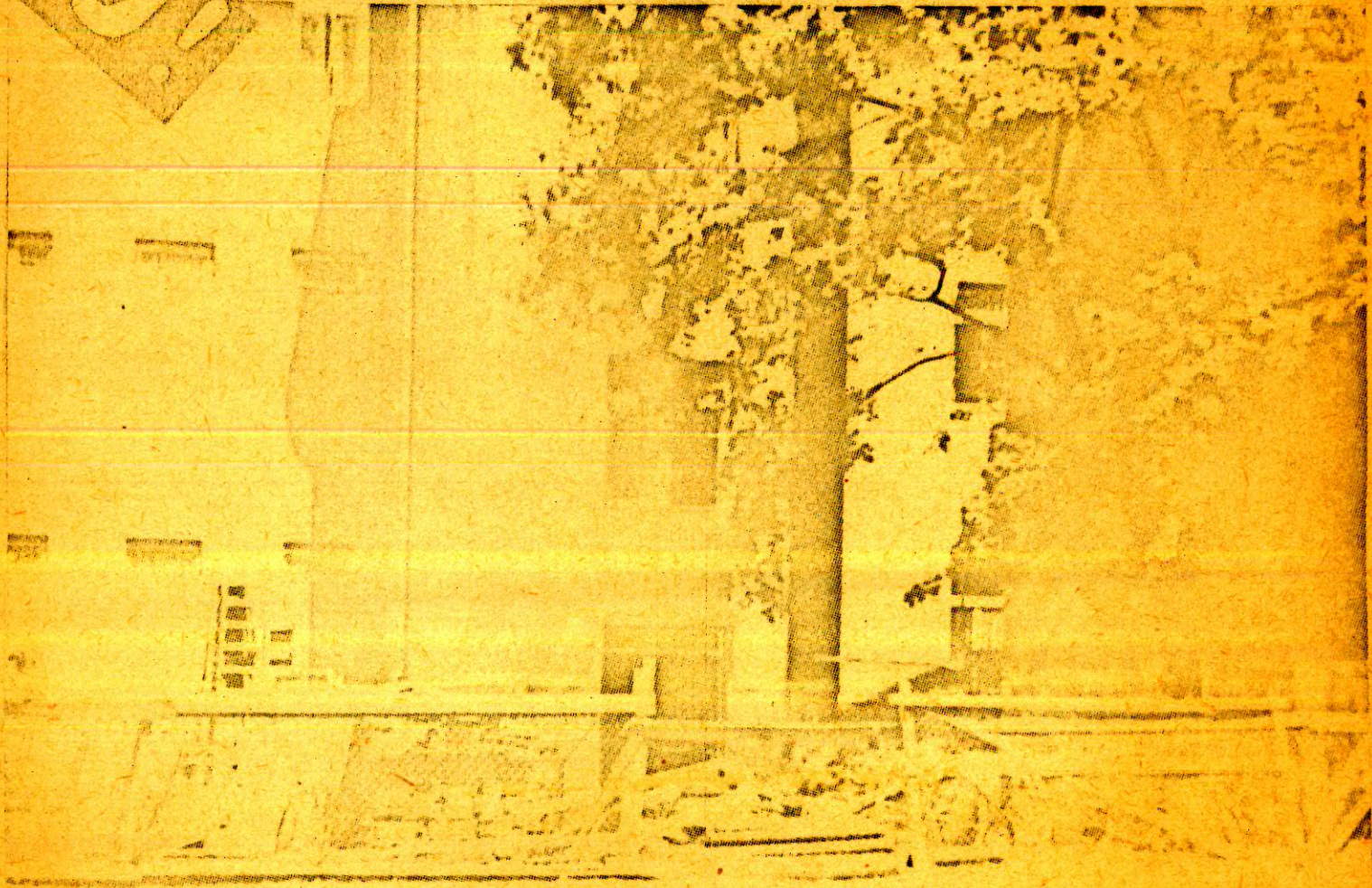

2. évf. 3. szám
1986. május

Ságvári

TIMES

1986

УЗІТУНК

SZERKESZTŐSÉGI OLDAL

Íme, megjelent a Times legújabb, s egyben ez évi utolsó száma. Általában az utolsó számban összefoglalni szoktak. Mi nem tesszük. Nem foglalunk össze, tekintve, hogy három számot kissé nehéz.

Ujítunk.

Vegyük például a keresztrejtvényt, ami önmagában is újítás, s ami kiváló lehetőséget kínál az órai /padalatti/ fejtegetéshez, és az otthoni tanulás-elblicceléshez. Ehhez méltó ajándékon törtük fejünket. Mi legyen a nyereség? Szerkesztéstől fáradt szemünk előtt egy torta képe ködlött fel. /Rémkép?/ Tehát egy tortát lehet nyerni, amiből esetleg jut a tanároknak is. Nevezhetnénk ezt engedztelő áldozatnak, amit még őseink hoztak divatba. De ha már a ceremóniáknál tartunk: emlékezzünk meg a háláadó ünnepségekről, illetve stílszerűen mai megfelelőjükről, a Pedagógus-napról.

Múltkori számunkban egy kritika kritikáját olvashattátok Makári Zoltán tollából. Ugy látszik - mi csak dörzsöltük kezeinket -, a cikk nagy port vert fel; most is közlünk egy írást e témáról, úgy szólván a kritika kritikájának kritikáját; az elkövető ezúttal Pál Dénes.

Ujra jelentkezik hírrovatunk, színvonala változatlanul egetverő. A két szerző /Bernáth Tamás és Makári Zoltán/ külön-külön is alkotott. Így termett az egyenköpenyviselésről és P. Kovács Zuáró világmegváltásáról szóló gyümölcs.

Ismét találkozunk Jáksó Lászlóval is, aki a minap furcsa kalandba keveredett. Ezt írta le nekünk.

Ujítunk.

Mindent átépítünk. Hogy hogyan? Mikor? Mivé? Megtudhatjátok abból a dokumentum-piszkozatból, amit Kakuszi László igazgatóhelyettes tanár úrral készítettem a napokban.

Ezenkívül találkozhattok Zámbo Sanyival, akit néhány idősebb focirajongó biztosan ismer. De ha nem, majd most megismeri.

Nem maradt más hátra, mint hogy jó olvasást, és kellemes rejtvényfejtést kívánjak. Apropos, keresztrejtvény: a TELJESEN KITÖLTÖTT keresztrejtvényeket nekem adjátok le a 2. B-be május 23-ig. Azután sorsolunk...

Konczos Szilvia

KISMACI

Egy drága, kedves játékmackó,
De szíve, saját világa van,
Minden porcikája megható;
Megőrizte lelkét a pokolban.

Oly tiszta, hogy létét tagadja,
Ilyen jelenség, élmény nincs is,
Am bármely rossznak dacára
Itt van, s mosolyog, mégis.

Szeneiből barátság sugárzik,
Apró keze törékenyen biztos,
Megértőn hallgat, bárki a másik,
Vele nem számít, a holnap mit hoz.

A többi játék mind csak báb,
De ő tudja, hol áll, hogy él,
S míg a sok rossz futna tovább,
Ő örülni tud még, s mástól nem fél.

Ezerszer különb nálunk,
Sötétségünkben ő a fény,
Miatta nem kell, nem lehet fáznunk,
Ő az egyedüli melegen érző lény.

A verebek közt repül, mint egyedüli fecske,
Helyét nem erővel; mosollyal vívta ki,
Boldogságát belénk oltja valanennyi tette,
Ő jó, ő szép, ő a miénk: ő a kismáci.

A kismáci mindig boldog tud lenni,
Mert a világot szeretettel nézi,
S a kirakatból, melyben szerepe semmi,
Saját, önnön erejéből lép ki.

MINI-PORTRÉK: ZÁMBÓ SÁNDOR

Rákospalotai "futballvagány"-ból lett Európa-szerte ismert, kitűnő labdarúgó. A Szállítók úttörőcsapatában kezdte, majd a 15. ker. Vasasban folytatta. Közben azonban történt valami. Hogy micsoda - ezt ő maga meséli el: "A Szállítók csapatában kétszer is eltört a kezem, több mint egy évet ki kellett hagynom. Hogy erősödjek, az ökölvívők táborába léptem. Az Alumínium Sk-ba igazoltak, és egy évig a legkönnyebb súlycsoportban próbálkoztam, változó sikerrel. Aztán mégis visszatértem a focihoz és a 15. kerületi Vasasban folytattam. A barátaim innen hívtak a Dózsába." Itt fejlődött szürke balszélsőből az egyik legkiválóbb csapatjátékoská. A labdát mindkét lábbal tökéletesen kezelte, nagy érzéke volt az összjátékhoz, ragyogóan cselezett, ravaszul szervezte a játékot, és pontosan passzolt. Magánéletbeli problémái miatt ugyan jóideig hullámzó teljesítményt nyújtott, néhányszor gondot okozott az edzőknek, vezetőknél, de az évtized végére lehiggadt, megbízható emberré és labdarúgóvá vált. 1969-70-ben érkezett pályafutásának csúcsára, akkor a válogatott mérkőzések után az ellenfelek szövetségi kapitányai is nagy elismeréssel szóltak róla. Íme néhány vélemény. Jozef Marko /Csehszlovákia/ a prágai 3:3-as mérkőzés után: "Bene, Dunai II és Fazekas lőtte a gólokat, de nem ők akadályozták meg győzelmünket, hanem Zámbo, ő brillírozott a magyar csapatban. Ez a fáradhatatlan és kiszámíthatatlan játékos hiúsította meg akcióinkat, és ő szervezte a magyar rohamokat. A mezőny legjobbjá volt!" Leopold Stastny /Ausztria/: a bécsi 2:0 után: "Taktikai tervem elkészítésénél már számoltam Zámboval - a középpályán. Erre a bal szélre ment és ott zilálta szét védelmünket. Hej, ha Zámbo nálunk játszik!" Georges Boulogne /Franciaország/, a párizsi 2:0 után: "Ahányszor láttam Zámbo-t, mindig más arcot mutatott. Párizsi játéka a régi nagy szélcsókot, a magyar aranycsapat legjobbjait idézte. A modern labdarúgó minden erőnye megtalálható benne: technikailag képzett, kemény, gyors, állóképes, szellemes, gondolkodik a pályán. Nekünk még gólt is rúgott!" És egy igazán illetékes vélemény - a legkiválóbb hazai elődtől, Bozsik Józseftől: "Zámbo egyike azoknak, akik a magyar labdarúgás nehéz időszakában is megmutatták országunk-világnak, hogy nem veszett ki a magyarokból az egész világon megismert, megszokott, szellemes, technikás játék. Nagyszerű egyéni és nagyszerű csapatjátékos, ahogyan a helyzet megkívánja, aszerint futballozik." Zámbo-t Baróti Lajos irányította a helyes útra. "Lajos bácsi azzal kezdte, hogy meggyőzött bennünket: érdemes jól dolgozni és sportszerűen élni, mert ez jó mindenkinek. A klubnak, amely az én klubom, a magyar futballnak, amelynek sorsa egyáltalán nem közömbös számomra, és végül magamnak, hiszen így lesz belőlem ismert sportember, aminek rengeteg előnyös anyagi és erkölcsi következménye van." A válogatottban 33 alkalommal szerepelt, és három gólt szerzett. Egyike azoknak, akik a Dózsa 1969 és 1979 közötti mind a kilenc bajnokságának tevékeny részesei voltak.

HONNÉT TUDJÁK?

Szeretnek, közömbösek, a mindent készen kapók - bamba nenezedők. Sokszor nem is értem, miért van rám szükség, hiszen a felnőttek ismerik, tudják, milyen vagyok. Nap mint nap rádióban, tv-ben hallom, mik a vágyaim, álmaim, milyen a világszemléletem, a személyiségem. Nagyon örülök, hogy a felnőttek tudják, így legalább nekem is elmesélik. Én ugyanis nem tudom, milyen vagyok, sokszor magamat is meglepem egy-két dologgal a kialakult világszemléletemet sem ismerem. Sőt azt gondolom, hogy még ki sem alakult. Tizenhat éves vagyok, ezer és ezer kérdés ég bennem a világról, az emberekről, magamról. Keresem a helyem, és nem mindig találok. Szeretnék választ kapni kérdéseimre, de magamtól nem megy. A velem egykorúak sem tudnak segíteni nekem, ők is csak tapogatóznak és kérdeznek. Ki segítsen tehát? Minden ésszerű megoldás azt tanácsolná, kérdezzem a felnőtteket, akik olyan jól ismernek. Igen, azt hiszem, én is ezt a megoldást választom. De mikor? Amikor munkába mennek, amikor fusiznak, amikor fáradtak, amikor épp van egy kis idejük, hogy magukkal tördjenek, vagy amikor fáj a fejük? Mikor? Valószínűleg akkor kellett volna, amikor leültek és beszélgettek velünk, amikor megismertek minket. Nagyon sajnálom, de ezekre az eszmecserékre nem emlékszem. Lehet, hogy én kimaradtam? A sok-sok társam közül épp én nem kerültem sorra. Mert ugye sok emberrel kellett beszélgetni, hogy általánosítva, valós képet alakítsanak ki rólunk. Kérem a felnőtteket, jöjjenek el hozzám is! Ha már úgylis olyan sok időt fordítanak velünk való személyes beszélgetésekre, az a kis idő még belefér. Mert belefér, ugye????

CSUFI

/Az 1985/86-os DIÁKNAPTÁR-ból átvéve/

P. KOVÁCS ZUÁRD VILÁGMEGVÁLTÁSA

P. Kovács Zuárd költő furcsán ébredt azon a kissé hűvös tavaszi reggelen. Hosszan alhatott, úgy érezte, mintha fejét belülről erősen kisúrolták volna. A fotelben feküdt, körülötte megszokott írószerszámai heverték órült zűrzavarban. Vagy tíz percig maradt ebben a furcsa, nyakatekert pózban, mire rájött, hogy mit is keres ő itt.

Este a világirodalom legfontosabb versének körvonalai bontakoztak ki agyában. De befejezni már nem tudta, éppen a lényegnél megakadt, utána, úgy látszik, elaludt. De most, igen, eszébe jutott!

Megvan!

Tudja, ő tudja a gondolatot, amely megváltja a világot az ős-szes szenvedéstől! Mialatt nyúl a tollért, már látja maga előtt a változásokat, ahogy a rend fölborul és minden és mindenki egyesül a közös célért, mindennek megtestesítőjét, a Költőt, saját magát a lerombolt társadalmak helyén épült új Olümposz csúcsán ülve, ahogy megnyugodva szemléli az általa elindított új Özönvíz eredményeit. De úgy látszik, túlt fáradt még, a tollat sem bírja megfogni. Feláll, elindul a fürdőszobába, hogy felfrissítse magát.

Ekkor véletlenül belenézett a nagy falitükörbe.

És úgy maradt, bámulva a tükört.

A tükörben nem a saját képébe bámuló alakot látta. A fotelben fekvőt, aki körül megszokott írószerszámai heverték órült zűrzavarban.

Azután lassan, nagyon lassan megfordult, és leült. Valóban ott feküdt a fotelben. És ekkor megértette.

A fotelben saját holtteste feküdt.

Odament, megfogta a fehér arcú költő pulzusát. Ekkor állapította meg először, hogy nem éri meg nem bevenni a gyógyszert. Ő ugyanis rögtön meglátta azt, amire az orvosok csak nagy sokára tudtak rájönni: a halál oka a hirtelen izgalomtól túlterhelt szív megállása volt.

Aztán eszébe jutott, hogy neki még dolga van. Odarohant a fotelhez, és egyre kétségbeesetten próbálta megfogni a tollat, mely áthatolt a kezén. A sikertelen kísérletek után megpróbált vissza-

bújni a testébe, de a feje minduntalan megakadt a szájában. Így hát kénytelen volt lemondani a vers befejezéséről.

Csöngettek.

- Tessék! - csak most döbönt rá, hogy nem hallhatják többé; kiment, hogy kinyissa az ajtót. Talán sietett egy kicsit, mert nem bírt megállni. Ösztönösen összerándulva várta az ütközést az ajtóval, és csodálkozva vette észre, hogy akadálytalanul hatolt át a bezárt ajtón.

- Jó napot! - üdvözölte a postást, aki észre sem vette. Megpróbálta felhívni a figyelmét magára. Ugrált, üvöltözött, még meg is rúgta volna, de ismét csak rájött arra, hogy az egész hiábaváló, ugyanis a postás épp akkor fordult meg, hogy elmenjen telefonálni, amikor lába áthaladt a gyomrán. Ekkor leült a lépcsőre. „Hát ilyen a halál? A nagy megváltás? Amitől úgy félttem, hogy csontjaimban remegett át az érzés?” - a csontok említésére olyan elkeseredés vett erőt rajta, hogy öngyilkosságra gondolt. „Egy szellem megöli magát? Hülyeség. De azért megpróbálom.” Mikor a korláttra lépett, hirtelen valaki megfogta a vállát.

- Megőrültél, testvér?

Megfordult. Nem hitt a szemének és a fülének.

- Megőrültél, testvér?

- Tessék? - szólt a két karszalagos közül a magasabbikhoz.

- Uj fiú vagy? Neved?

- P. Kovács Zuárd. De...

- Meghaltál?

- 1986. április 7-én. De...

- Itt az igazolványod:

- Milyen igazolvány?

- Személyutáni igazolvány. Minden új szellem ilyet kap.

- De kitől?

- A Földöntúli gmk képviselői vagyunk. Mi tartjuk nyilván a jobblétre szenderülteket.

Ezután megtudta még, hogy most még nem juthat a túlvilágra, a demográfiai robbanás következtében lehet, hogy 200 évet is kell várni rá, de fölvettek az előjegyzési listára. Most nagy izgalom van Péteréknél /régebben Szt. Péter/, mert nemsokára Napoleon kerül sorra, és nem tudják, hogy melyik részleghez küldjék, a Para-

dicsom melléküzenémhez, vagy a Pokol tsz-hez.

- Nem mehetnék még egy kicsit vissza? Van egy kis dolgom.
 - Csak nem egy újabb világmegváltó?
 - Honnan tudja?
 - Ez mindenkivel megesett. De ne izgulj, majd kihevered. Egyéb-
ként szokj rá a tegeződésre, itt mindenki mindenkit tegez.
 - A szerkesztőmet is?
 - Hogyne.
 - A főnökömet is?
 - Persze.
 - Ez nagyszerű. Eddig csak ő tegezhetett engem, bár ő gyakran
dicsekedett azzal, hogy ki mindenkit letegezett.
 - Most már kötelességed is vele ugyanezt művelni.
 - Komolyan? Ez fantasztikus! Nem is lehet olyan rossz itt a
túlvilágon.
 - Ezt a Földöntúli gmk garantálja.
- Itt elbúcsúzom P. Kovács Zuárd költőtől. 200 év múlva újra je-
lentkezem, mikor én is sorra kerülök.
- Befizettem a Merkurnál egy hamisítatlan szovjet Ladára.

-mz-

FÁJDALOM

Ah, minő kínzó gyötrelen!
Mily szenvedés!
Egyszerre fázom, renegek,
üvöltve vergődöm
párnáim nedves
átkai között
testem lázban ég
hideg, mint a jég
leteper a tűz
zsibbaszt, belém tűz
csontig maró érzés
agyan szaggató kéz
mennyi időm van még?
mikor jön már a vég?
S a megnyugvás után
megoldást miért vár
ócska remény itt már
nem ér semmit csupán
kis szünet volt, kevés,
míg elér az érzés.
Ah, minő kínzó gyötrelen!

Azt kérded, szerelmes
vagyok?
A szíven fáj?
Nem.
A fogam.

AZ „UJ SÁGVÁRI”

Először is szeretnénk köszönetet mondani Kakuszi László igazgatóhelyettesnek, akinek ez a cikk megszületését köszönheti.

Történt egy szép napon, hogy a sok unszolásra, miszerint valami aktuális kellene az újságba, eszembe ötlött az épülő új szárny, és a körülötte lebegő legendák, feltevések. Ez a kérdés talán tanárainkat is érdekli, nemcsak a diákokat, hisz akikkel erről a témáról beszéltem /legyen az tanár vagy diák/ egytől-egyig csak kószta, „fél füllel hallott” híreket tudott. Lássuk hát, milyen is lesz valójában az „Uj Ságvári”!

A végső állapot, a cél a B-épület /és így az átjárások/ megszüntetése; egy minden szempontból modernebb, szebb iskola, ami a mostani A-épület és az átépítés alatt álló új szárny összeolvadásából keletkezne.

Az új szárnyban, amely valószínűleg a következő tanévre készen lesz /hivatalos határideje aug. 25./, főleg nyelvi ternek találhatók majd.

De kezdjük legalul, ahol egy tornaterem, illetve kondicionálóterem épül, öltözőkkel, zuhanyozókkal.

Az 1. emeleten kapnak helyet a francia, német, olasz ternek, az irodák, és a tanári szoba.

A 2. emeleten 3 angol és 3 orosz nyelvi terem várja majd a boldog nebulókat. Természetesen minden szinten mindkét nem részére /külön-külön/ mellékhelyiségek épülnek, és az osztályok számára öltözők. /Feladatuk maradjon még titok egy kis időre./

Kakuszi igazgató úr megnyugtató, hogy megmarad az iskola-rádió, sőt, ha minden igaz, egy TV-hálózatot is kialakítanak, amit egy központi „videoközpontból” irányítanak. /Sajnos le kell hűtenem az esetleg lelkesedő negyedikeseket, harmadikosokat, másodikosokat. Ti ezt csak akkor láthatjátok, ha visszalátogattok egy üres órátokban a volt iskolátokba./

S most nézzük meg az A-épületet, aminek átépítésére kb. két év múlva kerül sor. A mostani irodák helyén, a földszinten, a kémia és biológia előadókat tervezik. A fizika a harmadik emeleten kap helyet. A teljes átépítésből csak a második emelet marad ki,

chol már most is eléggé felszerelt osztályok vannak.

Most pedig nézzük meg, miért van szükség az öltözőkre az emeleteken. Ugy három-négy év múlva, amikor befejeződik a Ságvári Gimnázium felújítása, iskolánk áttér a kabinetrendszerre, ami nagyon leegyszerűsítve azt jelenti, hogy a tanulók járnak egyik teremből a másikba. Reggel minden osztály lepakolja feleslegesnek tartott öltözőkét, és minden egyéb tanszerét az osztálya „termébe”, és így ballag a soron következő órára.

Sejten, hogy még nagyon sok kérdés tisztázatlan maradt, de remélem, egy átfogó képet sikerült adni a jövő Ságvárijáról. Ha valakit nagyon izgatna egy-egy homályos pont, nyugodtan keressen fel, talán tudok válaszolni.

Konczos Szilvia

2.B

PÁL DÉNES
Magánvélemény

Még egy hónapja történt, hogy a főszerkesztőnk gyöngye, Konczos Szilvi megkeresett, és megkért, hogy írjak valamit az új lapba. Sokáig gondolkoztam, mi legyen ez, végül úgy döntöttem, megírom a véleményemet a MŰ-ről. Kérem, hogy aki nem ért egyet a véleményemmel, az ne közölje velem.

Az újság elolvasása osztályunkban nagy visszhangot keltett, főleg a Makári-féle Nyílt levél olvasásakor oszlottak meg a vélemények. A cikk ötlete igen jó: reagálni egy, a fiatalokat érintő másik írásra, egy koncert kapcsán. A szerző alapgondolatai is helyesek: néha én is konzervatívnak, puritánnak érzem Domonkos László véleményét. Ami a cikk többi részét illeti, már nem értek vele egyet. Előrebocsátom: nem láttam a koncertet. És nem vagyok bluesrajongó. Nem tudom, mit tettem volna M. Z. helyében. Lehet, hogy sírtam volna, mint ő. Lehet, hogy nem értettem volna egyet a Domonkos-kritikával. Lehet, hogy ezt meg is írtam volna. De biztos, hogy más érveket használva, más stílusban. Sajnos Zoli elragadtatta magát, érvei már-már vagdalkozásnak hatnak, és a sár alá tiporják szegény kritikust. Ezek az érvek ráadásul maró gúny közé vannak panírozva, így az elfogulatlan olvasó, mint magam is, inkább hajlik a visszafotább Domonkos-kritika nézeteit magáévá tenni. Nekem kissé furcsának tűnik, hogy egy fél oldalon Istenként ábrázolják Földes, megtudjuk, hogy M. Z. majdnem kikészült és sírt és megtisztult és imádkozott és szégyenkezett. Ezzel szemben Domonkos azon gondolkodik, mi rosszat tud kitalálni. Megtudjuk, hogy világképe torz, hogy dicsőíti a bekiabálókat /emlékezetem szerint nem ez szerepelt a cikkében/, hogy a végén nem tisztult meg és nem halálos csendben távozott. De megnyugodhatunk: a szerzőben van keresztényi megbocsátás, és bár szégyenkezik Domonkos miatt, imádkozik is érte.

Ez után a füstölgés után már csak apróbb észrevételek következnek: tetszenek az új, vidám hangvétellű cikkek. Ezek közül is a legjobbnak a Büfét és a Live Aid-et tartom. /Mellesleg: ki írta az utóbbit?/ A Piha című írás - lehet, hogy tévedek - nagyon emlékez-

tet egy tavalyira, mely szintén egy orvosi beavatkozásról, egy vérvételről szólt. Kiemelkedő színvonalú a „Hírvonatunk”; még a Ludasban is közölni lehetne. Hiányoltam viszont az iskolával foglalkozó aktualitásokat; kis túlzással a lap az ország bármelyik gimnáziumában megjelenhetett volna. Ez a sajátosság néha a mi számainkat is jellemezte, ezért még sürgősebben javítani kellene rajta. Lehetne riportokat írni, tudósítani az épülő iskolaszárnyról, pályázatok, apróhirdetési rovat megindításával tehetné a szerkesztőgárda egyénivé a lapot. Ezek persze csak hirtelen ötletek, de a választék igazán bő. S ha már a szerkesztőgárdánál tartunk: hatalmas munkát végeztek, amikor ilyen kevesen állították össze ezt a terjedelmes számot. Nem ártana azonban több embert bevonni az újságírás veritékes munkájába. Ezzel színesedne a repertoár, és kevesebb munka jutna egy személyre.

Végül igazán csak néhány köztökös: nem találtam dátumot a példányomon; igaz, mi is gyakorta elhagytuk, ami szintén helytelen volt. Ugyanez vonatkozik az elgépelésekre, felülgépelésekre is. Nagyon tetszenek a cikkekhez mellékelte rajzok. Erre a lehetőségre mi annak idején nem gondoltunk. A címlap is igen dekoratív, mégis ólni kellene a lehetőséggel, hogy a borítólap nem stencilezés-sel, hanem fénymásolással történik. Arra gondolok, hogy rajz helyett látványosabb képek is kellethetnének magukat a címlapon. A hátsó lapon található tartalom viszont igazán jó ötlettel került a téglákra.

Összefoglalva: minden kisebb-nagyobb hiányosság ellenére jól indultak utódaink. A tartalom bősége, humoruk frissessége nem egy számunkát felülmúlja, így nem volt véletlen az általános nézet az osztályunkban, hogy

EZ JOBB, MINT ANNAK IDEJÉN A MIÉNK VOLT!

P. S.: Olyan volt olvasni a legutóbbi szerkesztői oldalt, mintha hájjal kengetnének. Igazán jól estek a hála képletes könnyei, azonban belém nyilallott a kétség: nagy öregeknek neveznek bennünket - hát ilyen vének lennénk?

ÁTKELÉS

Az élet maga a rohanás. És én szeretek élni.

A többiek már elmentek, egyedül üldögélek az osztályban. Álmოდozom. A másik épületben lesz óránk, tudom, de tudom azt is, hogy odakint hófúvással elegy fagy uralkodik. Utálok a hideget. Maradok még. Itt legalább meleg van.

Mikor már nem halogathatom tovább az indulást, lassan, komótosan feltápászkodom, és begyűjtöm a tanszereket. Ceruza? Nincs. Sebaj, az lenne furcsa, ha lenne.

Ruganyos léptekkel haladok. Száll felém az elengedett csapóajtó, s jól begyakorolt mozdulattal ugrom félre előle. Azután feltápászkodom, s körülnézek, hogy ugyan ki mer nevetni rajtam. Miután összeszámoltam a teli szájjal kacagókat, és elképzeltém, miként és hányszor vennék rajtuk elégtételt, ha lenne időm, továbblépdelek. Amint a lépcsőhöz érek, visszatér önbizalmam. A lépcső... a lépcső az én világom. Itt kiélhetem krónikus futószenvédelyem, száguldozhatok, megkapon azt, ami elsatnyult világunkban egyre ritkább: a veszélyt. Ötösével ugrom át a fokokat, elsüvíték némely poroszkáló mellett. A megjegyzéseket meg se hallom. Egyszerre, mintegy buzdításként, megszólal a csengő. Nyomás! Eggyel nagyobb sebességbe kapcsolok, s merész ötlettel, az utolsó néhány lépcsőfokot zergeként ugrom át. Mit ugrom, szökellen! Azután felkelek, összeszedem szerteszóródott tanszereimet, s konstátálom, hogy ez a mutatvány is lelkesedést váltott ki kicsiből éppúgy, mint nagyból.

Lent vagyok a földszinten. Elegáns ívben kifarolok jobbra - csikorog cipőm gunitalpa -, s szökőárként zúdulok le a feljárón.

Ujabb próbatétel: a kapu. Sohasem fogom megérteni, hogy az effajta örületben fogant szerkezeteket miért nem műanyagból csinálják. Hogy miért kell a szegény, szerencsétlen, torna- és egyéb óráktól elgyötört nebulónak a huzattal tusakodva kifeszítenie azt a valamit, amit minimum másfél erdő felhasználásával ütöttek össze. Kinyitom a kaput. Hideg van. Becsukom a kaput. De menni kell. Kinyitom a kaput, s miként a csak elméletben szobatiszta kutya közvetlenül büntettének elkövetése után, fülemet hátracsapva kilökődöm az iskola ölelő melegéből.

Érdemes megjegyezni, hogy idő- és energiatakarékossági megfontolásból, valamint abból a kevésbé megfogható, ámde sokfelől csak anúgy pőrén „lustaság”-ként aposztrofált okból, melyet igen sokszor hallok emlegetni, az ilyen kiruccanásokon hanyagolni szoktam az individuális fűtésre vonatkozó, azt biztosító tényezőket.

Magyarul: nem viszek kabátot.

Ugyanabba a sebességi tartományba gyorsítok, mint amit az épületekben megszoktam óráközi sétáim alkalmával - ca. 20-30 km/h, vagy valamicskével több -, s teszem mindezt a jég hátán. Szakszerű síállásban csúszom át néhány centivel a villamos előtt, szlalomozom egy csöppet a nélán carmogó autók között. Megpróbálok átesúszni egy biciklis mögött. Azután felsegítem, s meg sem várva, hogy hálát rebégjen, tovatűnök, mint veszett kutya a reketytyésben.

Mesteri időzítéssel lefékezek a pókbódé előtt. Lefékeznék. Nem tudok lefékezni. Ilyesformán csak a viszonylag stabil deszkafal ment meg attól, hogy a bent csücsülő néni keblébe potyogjak. Érzem, hogy megint sikeren van; ezúttal az utca népe a közönség. Nem is maradok adósuk: királyi mozdulattal lefejtem magam a bódéről, kihúszom magam, felszegen fejem, s úgy lépek le a járdáról, mint aki a saját nagáról elnevezett főútvonalon halad. Úgyet sem vetek a kétségbeesetten fékező autókra; én sietek!

Már közel a cél, a ködben felsejlenek a B épület körvonalai. Könnyek szöknek szemembe, de nincs idő elérzékenyülésre. Ujabb hajtúkanyar - már recseg a sebváltón -, majd rövid időn belül a második lépcsőzés. Ezúttal szélesebb korlátok között. Futtában üdvözlöm az általam Jenőnek becézett márványgyanús lépcsődísz.

Most a célegyenesben loholok. Kicsit szédülök. Az osztályterem előtt az előírt módon, kisterpeszben csúszva fékezek. Azután a radiátorba kapaszkodva felhúszom magam álló helyzetbe.

Itt vagyok hát. Megérkeztem. Ugy érzem, tudom menten kiszakad, lábain nem bírják tovább, erőm végére értem. Megcsap az elmulás pinceillatú lehellete. Lelken szenved, az a lélek, mely oly érzékeny, mint nyári hajnalon a búzakarász bibéje. Az a lélek, melynek a legapróbb csapás is úgy tud fájni, mint ordasüvöltés egy téli erdőben...

De nem. Mégsem hagyom el magam, hisz tudom, hogy érdemes volt,
nem hiába szenvedtem, nem hiába küszködtem ennyit. Hogy volt ér-
telme.

És akkor...

És akkor...

És akkor kizárnak az óráról.

JL

MOST

Egyiktek neken van,
másiktok használ csak.

Itt kedvesen utál,
ott mogorván elvisel.

Senki sincs olyan, mit
elképzelek, Ő nem is él,
Csak ülök, és nézem a táblát,
s kint nem vár más, csak

A Magány.

JL

JERZY WITTLIN

Egy anya igazolja leánya hiányzását az iskolából
/szülői igazolás/

Leányom megbízásából bátorkodom közölni, hogy leányom hétfőn azért nem ment iskolába, mert vasárnap így döntött.

Leányom azzal bízott meg, hogy hiányzása hivatalos indokaként hasfájását említse. Ezzel az indoklással egyidejűleg leányom azt is tudomásra hozta, hogy döntésének okai mélyebb összefüggésekben keresendők, nevezetesen abban, hogy hétfőn a lengyelórán dolgozatírás lesz, amit leányom az iskola részéről az ő személye ellen irányuló nyílt és egyértelmű zaklatásnak tekint. Amikor leányom az Önök iskolájánsk tanulója lett, elvárta, hogy amiként ő az iskolát, az iskola is jóindulattal, rokonszenvvel, megértéssel fogadja, továbbá, hogy ez az egyezmény kölcsönös legyen, és feltétlenül tiszteletben tartassók. Fájdalom, számos tény tanúskodik arról, hogy az iskola rendszeresen és egyoldalúan megszegi ezt az egyezményt.

Leányom egyelőre nem kíván az egynapos hiányzásnál messzebb mennő szankciókkal élni, de nyomatékosan hangsúlyozza, miszerint fenntartja magának a jogot, hogy - amennyiben az iskola továbbra is lábbal tiporja a fent említett kétoldalú egyezményt - súlyosabb és erélyesebb szankciókat is életbe léptessen.

Leányom megbízásából

.....

/Részlet a szerző Ne hagyd magad lerázni! című könyvéből/

Bernáth Tamás
ÉLJEN AZ EGYENKÖPENY!
/Javaslat továbbfejlesztésre/

TÉMA:

Egész napos kötelező köpenyviselés, melynek tárgya színszenpontjából királykék /KISZ-tagoknak IKB-kék/, méret szempontjából marha nagy, szabás szempontjából divatos /Cardin, Dior, OKISZ Labor/ kell legyen.

JAVASLAT:

A Ságvári E. Gyak. Gyógy. Ped. Ginn. összes tanulója /bizalmasan: a nebulók/ tartozzanak minden nap /alváson kívüleső tevékenységre fordított/ minden percében iskolaköpenyt /továbbiakban isk. köp./ minél nagyobb testfelületen hordani. /Hízlalás javallott./

ÉRV 1. /raz/:

Az isk. köp. elföd minden anyagi különbséget. Erre természetesen csak úgy van mód, ha az isk. köp. felületéről eltűnik minden egyéni cicoma, úgymint csipkeszalag, fodorcsík, hínzés, zseb, gomb, ujj.

ÉRV 2. /dva/:

Az isk. köp. elföd minden értelmi, ízlésbeli különbséget. Kiférni ró mindent tilos, az elvetenült firkálók hypót kapnak, először tisztításra, másodszor ivásra. Ugyanakkor pedig, a klasszikus esztétikai kategóriák - úgymint a gyönyörű; szép; kedves; közömbös; csúnya; randa; KGST-inport - megszűnnek, mert isk. köp. csak KGST-inportból lesz. /A halódó Nyugat még nem ismeri e találmányt, és most már nem is fogja./

ÉRV 3. /tri/:

Az isk. köp. nagy erkölcsi és hatalmas gazdasági haszonnal járna. Az isk. köp. ugyanis öregbítené a gimnázium hírét, néghozzá a szenélyi szán átírása nélkül. Amerre diákjaink járnának, nosoly fakadna, kacaj szállana az égre. Lehet, hogy ennek diákjaink inkább szenvedő, mint cselekvő részesei lennének, de a derrús összköpen ez nem változtathat.

Anyagi előnyök pedig a rajtacsípett köpenynélküliek - a továbbiakban: a karóbavalók - révén érnék az iskolát. Minden karóbava-

lónak minden tettenérésnél bírságot kellene fizetnie, napszaktól függően harminc fillér és félnillió forint között. Már az első összegekből venni lehetne vagy húsz új videót, vagy esetleg egy szekrényt a meglévő egynek.

ZÁRADÉK:

Ha e javaslat elfogadásra került, máris újabb várja ugyanezt. Az eddigi isk. köp. /gyártó: STUDIFORM/ helyett legyen kötelező egész nap testhezálló, újjban kötözött, fehér színű köpenyt /gyártó: STUPIDFORM/ hordani. De a legjobb nem is hordani - mi- nek a cipekedés? - inkább maradjunk egyetlen szobában, ahol azért puhák a falak, vagy legalábbis rugalmasak. Itt lesz idő elgon- dolkodni - mondjuk két roham közt - hogy milyen beláthatatlan távlat van a köpenyekben és zubbonyokban.

UTÓIRAT:

Aki a fentiekben bármi színbóleumot vél fölfedezni, azzal holnap hajnali fél ötkor találkozunk, párbaj.végett, az ásoththalmi erdő egyik tisztásán. Hogy melyiken, azt majd ott tisztázzuk.

BERNÁTH TAMÁS - MAKÁRI ZOLTÁN

HÍRROVATUNK

Minden kedves olvasónknak boldog névnapot kívánunk.

FELHÍVÁS /BT/ - Holnap /má-
hoz egy napra/ 15.15 és
15.18 közt mindenki őszintén
békére tartozik vágyani -
szól a felhívás, melyet sk
írtak alá az Országos Béke-
tanács tagjai, a sorkatonák,
a rendőrök, mentők, tűzol-
tók. Az akció jelszava "Soha
Többé Háborút! Mindig Többé
Békét!", fedőneve "Békega-
lamb"; a részvétel, higiénii-
ai okokból kizárólag tiszta,
szívvel lehetséges.

- - -

KÖZLEMÉNY /MZ/ - Értesítjük
a lakosságot, hogy a folyó
év, folyó hónap folyó napján
beálló áramszünetet nem
technikai hiba, vagy takaré-
kosság fogja okozni.
CSTI /Családtervezési Inté-
zet/

- - -

DUNAPIRITYOM-ALSO /MZ/ Ma-
gyarországon új várost avat-
tak. Tegnap --- miniszter
elvtárs ünnepélyes keretek
között átadta a Dunapiri-
tyom-alsó város létét bizo-
nyító oklevelet Tóth Józsi
bácsinak, a város polgármes-
terének, Dunapirityom-alsó
kecsmájában. Az ünnepség u-
tan a miniszter az egész vá-
rost meghívta egy pofa sör-
re. Utána egy ötvenessel fi-
zetett, és távozott.

- - -

MÁVHÁZA /BT/ - A MÁV járat-
ritkítása fordulóponthoz
ért: miután teljesen leállí-
tották a vasútforgalmat, a
rendelkezők hatályát a
múltra is kiterjesztették. A
legutóbbi hat hónap utasait
a néphadsereg helikopterei-
vel visszaszállították indu-

MEGFEJTETED MÁR A KERESZTREJTVÉNYT?

lási helyükre. Akik annaki-
dején retúrjeggyel közleked-
tek, azokat előbb természet-
esen el kellett szállítani.
Érdekességet jelentett a
szabolcsi "fekete vonat" u-
tasainak viselkedése a heli-
kopteren. Közülük lettek a
legtöbben rosszul, igaz, el-
fátyolosodó tekintetük va-
lószerűleg az utóbb fellelt
üres barackos üvegekre ve-
zethető vissza.

A téves vágányállítások nem
maradhattak ki: ezeket hibás
rotorbeállítással pótolták
/24 halott/. A MÁV a kísér-
letet sikeresnek értékelte,
és ha nyárig se vesz már
senki vonatjegyet, tovább-
fejlesztésre kell számítani.

BUDAPEST /MZ/ - Dénes Zsófia
újabb könyve jelent meg a
tavaszi 120%-os könyvvásá-
ron. A még mindig fiatalos,
107 éves művésznő újabb em-
lékiratai elő felében 400
oldalon ismét Ady Endrére
emlékezik, második felében
nagy szerelméről, a zenéről
fejt ki nézeteit. Mindezt
természetesen hiteles doku-
mentumokkal támasztja alá:
újabb leveleket talált a pa-
pírkosárban Adytól, Babits

tól, Kosztolányitól, Petőfi-
től, Mozarttól, Beethoventől
és a neandervölgyi ősember-
től. A művésznő arra a kér-
désünkre, hogy milyen a vi-
szonya a zenéhez, frappáns
választ adott: "Tessék?"

BUDAPEST /MZ/ - Igéretéhez
híven Nagy Feró és Deák Bill
Gyula belépett Fenyő Miklós
együttesébe. Ferót később
néhány megboldogult Beatri-
cés meg akarta késelni, miu-
tán megszólalt /addig nem
ismerték fel/. Ezentúl kizá-
rólag zöld és/vagy rózsaszín
zokniban, féllábszárig fel-
tűrt nadrágban, elfűántra
méretezett kockás zakóban és
pöttyös napszemüvegben jár.
Deák Bill Gyula megmarad a
rég, megszokott trikóvise-
letnél, csak a felirat vál-
tozik: Jimi Hendrix neve he-
helyett "A brék áldozata" ol-
vasható rajta.

Ehhez kapcsolódik a követke-
ző hír:

A legjelentősebb amerikai
zenei újságok a zenei másol-
lás és plagizálás /úgy mond
koppintás/ mértékességét
egyhangúlag 1 miki-ben álla-
pították meg.

JFRH /BT/ - "Magyarul, emberül - növényül, állatul" néven új mozgalmat bocsátott szárnyára a Sátoraljaújhely mellett fekvő Jurtafeljereghely község általános iskolájának Mészöly Kálmán beszédművelő köre. Olyan pályaműveket várnak, melyek egyrészt értékesek, másrészt előremutatóak - no persze, nem hiányozhat a derű sem! Közelebbit nem volt hajlandó /vagy képes?/ elárulni munkatársunknak a kör vezetője, dr. Ormótlan Margit. Annyit még megtudtunk, hogy

a 19 gyerek közül 17-nek teljesen önállóan, pont egyszerre jutott eszébe az ötlet, és a másik kettőnek is elég volt rá egy óra, hogy felfogja, miről van szó. Sőt, csatlakozott a mozgalomhoz a kisdíákok gyakorlati foglalkozásainak vezetője, Spanyolcsizma bácsi is. Nyilatkozata, kivonatosa: "Hát, /.../, tényleg kéne /.../ egy ilyen /.../ /.../ mozg /.../ alom, sz'al /.../! Bizony, azt a /.../, /...../"

= = =

ELŐJÁTÉK - A SZEREPLŐK BEMUTATÁSA

Mi vagyunk a Rossz
Mi vagyunk a Bűn
Mi vagyunk a Por
Mi vagyunk a Tűz

Mi vagyunk a Jó
Mi vagyunk a Szép
Mi vagyunk a Szó
Mi vagyunk az Ész

Mi vagyunk a Banda
Mi vagyunk a Csürhe
Mi vagyunk a Kaland
Mi vagyunk a Szégyen

Láthatsz itt
szépet, szerényet,
okosat, kevélyet,
jókat, rosszakat,
vihogó majnokat,
üvöltő barnokat,
költők közül a
legrosszabbikat,
álszent fajankót,
álfajankó szentet,
nagyképű alakot,
szentelent szeneset,
intrikát és pletykát,
taktikát és titkot,
és még sok más
furcsa nyalánkságot
mert ez a sok ember
hiába mind más,
azért csak látszik,
hogy mind kettőás!

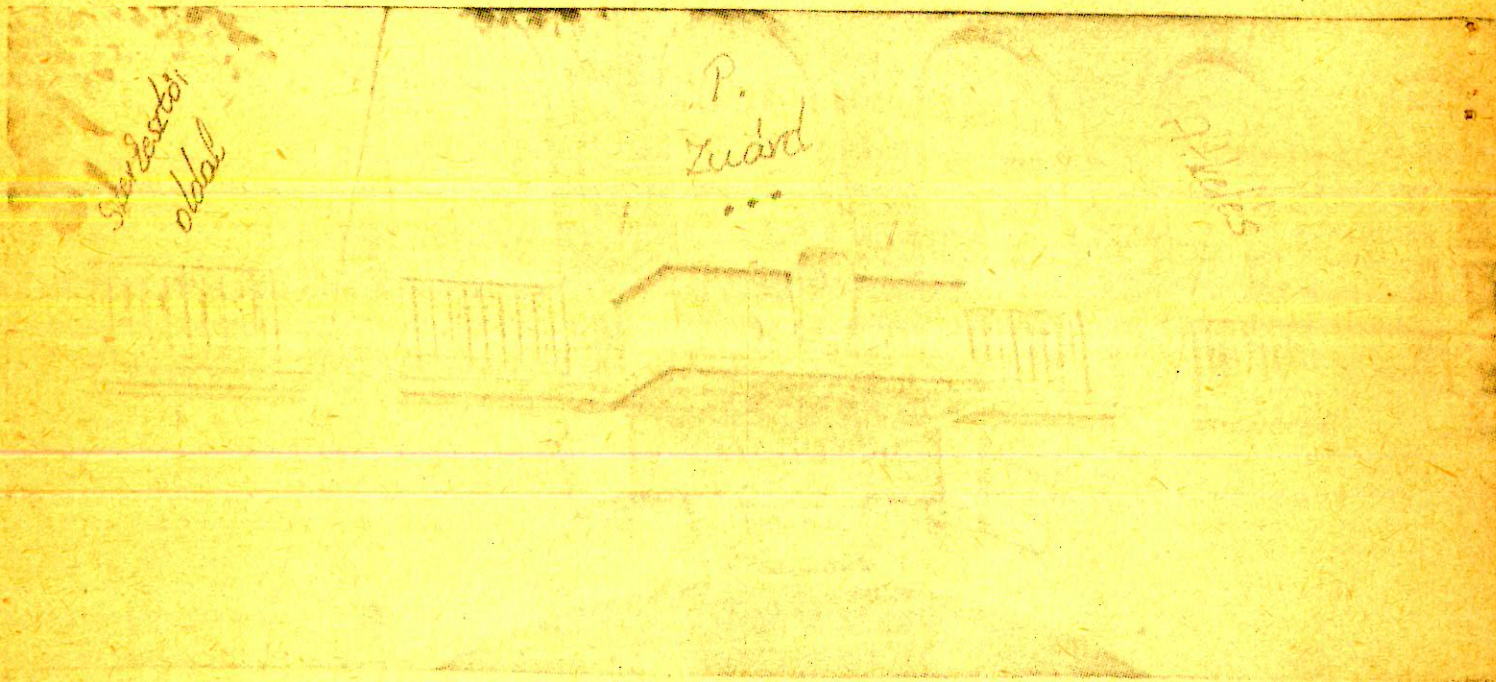
VÉGÜL

Ha majd egyszer megállsz,
Hogy szánbavedd erődöt,
Hogy megcsodálj egy virágot,
Akkor majd - lelőnek.

JL

Készült a 123672-4/83 sz. gépen 250 pld-ban
Eng. szám: 1367/1986 Eng.: Kakuszi igh.

A TARTALOMBÓL:

Szerkesztői
oldal

P.
Zárd

Árnyék

Hismacs

Magánvéle-
mény

Ut
ságvári

Hirnova

Egyen kopony

Zámbo
Sándor

Egy
nyiro
szigazala
kinyat

csacv

A

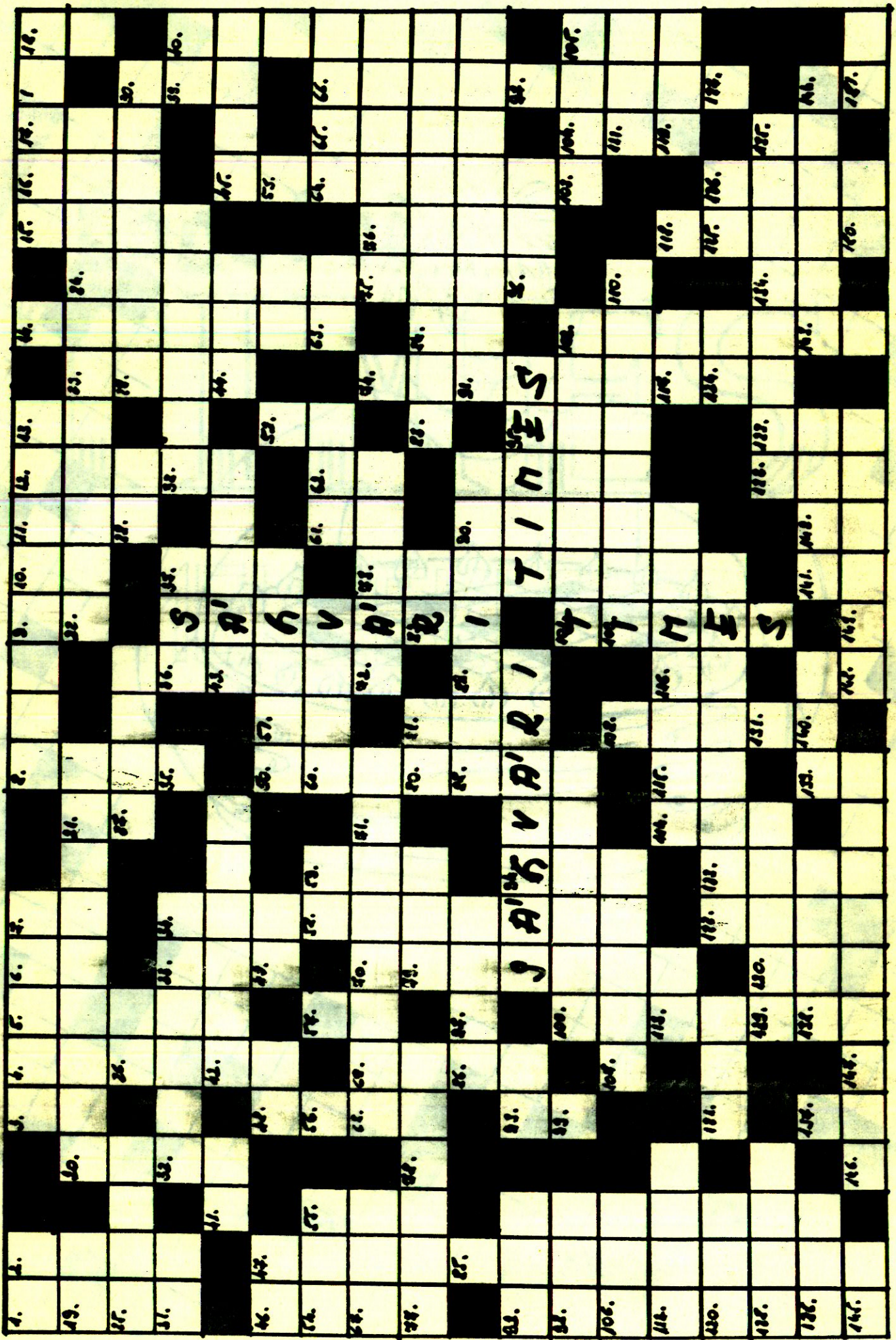
Ságvári

TIMES

MELLÉKLETE

vizsgintés: 1. Televizio 2. Regi, elhasznált 8. Rosszban sántikál
14. Személyes névmás 15. Hangszer 19. Szamárének 20. Szakma 22. Mesei
elem /növény/ 25. Lakóhely 26. Malacének 27. ..., a bűvös sárkány 28.
Mister 29. Nem odakint 31. SY 32. Számnév és város 35. G 36. Országnev
38. Diabolicum 39. Állami Biztosító 41. Nem be 42. Büszke 43. Pakol
44. SKÉ 45. Forrósága, lendülete 46. Kilométer 48. Módhatározókban is
előfordul 49. Esztendő 50. A Micimackóban a kenguru neve 52. Zenei hang
53. Csodálkozás kifejezése 54. La-ra épülő modális hangsór 56. Mutató-
szó 57. Ü 58. Elégedettség kifejezése 60. Az esztendő 61. Testrész 63.
Mutató névmás 64. Felfordulás eleje /fr./ 67. Fővárosa Berlin 68. Ör-
kodik 72. A tetejére hoz 74. C-dúrban fa 75. Zsidó férfinév az utolsó
betű nélkül 77. Belépőm, osztályzatom 79. Öregember 80. Annyi mint 82.
RI 83. Szirénázik 85. Er 86. Halt 88. Célzóvíz 91. Aláír 92. Budapesti
Nemzetközi Vásár 93. Nem bennünket 96. ETR 97. Ká 98. -tól kezdve /idő/
99. Z 100. Rossz légzéstechnikával alszik 101. Költő /Dezso/ 103. Fur-
fang 106. Tesz 107. ... János 108. Névelő 109. Ideges 111. Testrész
112. Napozásra vagy fűtésre jó 113. JS 114. Bandita 117. Pénznem 118. K
119. ... Follett /író/ 120. Takar egynemű betűi 121. Vizedő 122. Ady
első kötetének címe 124. OA 125. Úgynevezett 127. Té 128. Kezében tart
és megy 129. Góg és... 131. Csodálkozás kifejezése 132. Enumerál 136.
ÁNZ 137. Személyes névmás első betűje 138. AKAV 139. Egyforma betűk
141. Végy szemügyre 143. ... a harang szól 145. ..T /együttes/; a név
első két betűje 146. A Szalagavatón láttuk 148. Mogyoró /ang./ 150. Any-
nyi mint 151. Mutató névmás

függőleges: 1. Mi is, és... 2. Választó kötőszó 3. Ó 4. Almamaradék
5. Hát van neki...? 6. Kicsinyítőképző 7. Ezüst vegyjele 8. Kellemetlen
illat 9. Igen /or./ 10. Ördög eleje 11. Írható-olvasható tár 12. Magá-
ról 13. Kettős betű 14. Véres 15. Becézett fiúnév 16. IFE 17. Törekvő
...őrő 18. Sűrűség /fiz./ 20. ...csata 21. Z80-regiszter 22. Névelő 23.
Betegség 24. Felfogta 30. Távolság 33. ... Caesar! 34. Nevenapjának ün-
nepére 37. Régies mutatószó 40. Zeneszerző 45. Katonai vezényszó 46.
Adj csúszópénzt /arg./ 47. Együttes neve 48. Szerv /orv./ 50. Ver /arg./
51. Névelő 52. Cipésszszerszám 65. RAUM 66. Ajtó része 69. Imádságot 70.
Végzet 71. Csodálkozás kifejezése 73. Leng 74. Felteker 76. Meleg víz-
ben puhult 78. Y 81. Határozószó 83. Ezer 84. Feltételes mód képzője
87. Ötven 89. Ötvenegy 90. Lánynév 92. Embert nyír 93. Állatfajta 94.
GKY 95. Szalagvége-jel angol rövidítése 99. Zé 100. Uszóalkalmatosságo-
mat 102. Részegen 104. Nem kevés 105. A PTK-1050 egyik parancsa /jelen-
tése: tanulni/ 108. Nem erről 110. Idő /fiz./ 114. Újság neve /rövidí-
tés/ 115. Latin é 116. AS 118. Kisbirtokos otthona 122. A kutya teszi
123. Megfelelővé 126. Lánynév utolsó betűje nélkül 127. Órajelciklus
130. Régi bormérték 132. FZU 133. Választás 134. Kiváltó tényező 135. LR
137. Té 139. Tekercs és kondenzátor 140. Nagylemez 141. Elégedettség ki-
fejezése 144. Személyes névm. 149. Mutató névm. 150. Névelő

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147.

SARVES
SARVES

SARVES

